

הלהכה כدعوة ראשונה, ונראה שגם שמויאל מודה שם שם עשה כרב – כשר ולא עבר על 'בל תוסיף' (עפ"י זבח תורה. ע"ש).

דף נד

פב. האם יסוד המזבח היה מקיף את המזבח מארבע רוחותיו?

ב. היכן היו ממיצים את דם עלות-העופת?

ג. כיצד היו בונים את קרנות המזבח?

א. לדברי רב, יסוד המזבח לא היה מקיף מארבע רוחותיו אלא בצפון ובמערב, ועוד אמה אחת ברוח דרוםית ואמה אחת ברוח מזרחית. וטעם הבהיר, מפני שלא נבנה המזבח אלא בחלקו של בניין. ואותו שטח במורה ובדרום – של שבת יהודיה הרה. לדברי לוי, היה היסוד מקיף מכל רוחות המזבח, אלא שבדרום מזרח לא היה משמש כיסוד למטען דמים. הרמב"ם (בית הבחירה ב) פסק כרב.

ב. מיצוי דם עלות העוף היה בקרן דרוםית-מזרחית (משנה סד), בחצי העליון של קיר המזבח. גם אם מיציה למטה מן הסובב, כל שהוא מעלה מהות הסקר – כשר. [ואפשר שהדם היה מתמצה ושوتת על בליטה קטנה כנגד אותה הקרן – לדברי רב שלא היה שם יסוד].
שיירוי הדם; לרשות הר' חיים, היו שופכים מהעוף על אותה בליטה. ולדעת רבנו تم, לא הייתה שפיכת שרירים בעולת העוף.

ג. בניית קרנות המזבח; הביאו תבנית שיש בה חלל אמה, והוא יוצקים לתוכה תערובת של אבנים מפולימות (=לחות. רש"י), סיד, קויניא (= אבר מהותך) וופת (הגרא"א מוחק 'זפת' וגורי' 'גפסים'), ואחר כך היו מיסרים את התבנית. ואולם לא היו ממלאים את הכל באותה תערובת אלא הניחו שם גם דברים אחרים ודוחזיאום לפני היבוש, כדי שייהיו הקרנות חלולות (רב כהנא).

דף נה

פג. מה בין קדשי קדשים לקדשים קלימים?

ב. האם קרבן שלמים הוא מקדשי קדשים או קדשים קלימים?

ג. שלמי ציבור, לעניין מה הוקשו לחטאota ולענין מה הוקשו לעולה?

ד. ומה שונים קרבן תודה ואיל הנזיר משאר שלמים?

ה. האם העורה יכולה כשרה לשחיטת קדשים-קלימים?

ו. שלמים ששחטם במצבים דלהלן, מה דין? דלותה ההיכל בעולות; מוגפות; וילון תלוי בפתח ההיכל; גובה (תל, וכדו) מפסיק בין מקום השחיטה לפתח ההיכל

ז. בת ישראל שנשאת לכחן – האם אוכלת בחוות ושוק?

א. קדשים קלים אין בהם מעילה; הרי הם יוצאים מן העורה ונאכלים בכל מהנה ישראל, ולא רק לזכרי כהונה (אות חזיה התנופה... תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך...).